

ΤΟ ΧΩΣΙΝΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΗΝΟΜΟΣΥΝΟΝ
 ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΦΑΓΕΝΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΘΡΑΚΩΝ

Μία ώραία ιδέα ερασιμασποιο-
 ήθη χθές. Έπι τή συνεληρώσει
 εικοσιπενταετίας από τής τραγικής
 καταστροφής τής ελληνικισκής
 πόλεως Αγγιάων τής Ανατολι-
 κής Ρωμυλίας διά τού πνεός και
 τού σιδήρου υπό τών Βορειαθρακω-
 ν, έτελεσθη επίσημον μνημόσυον ύ-
 περ τής ψυχής τών πεσόντων τότε
 ήρώων και μαρτύρων κατά τήν
 σφαγήν. Η έπιμνημόσυος δέησις
 εγράφη εις τόν ναόν τού Αγίου Γε-
 ωργίου Καρότου, κατετέθησαν δέ
 πλείστοι στέφανοι. Τήν Κυβέρνη-
 σιν άντεπροσώπευσεν ο ύπουργός
 τής Γεωργίας κ Σαυριόδης, τήν
 Βουλήν ο άντιπρόεδρος ατής κ.
 Μιχ. Αγγυρόπουλος, τόν Δήμον ο
 Δήμαρχος κ. Σπ. Μεροκούρης, τήν
 Ακαδημίαν ο πρόεδρος της κ. Κο-
 σιής Παλαμάς, άλλοι δέ τήν Γερου-
 σίαν, τόν Πανεπιστήμιον, τήν Έπι-
 τροπήν Έκονομικιστηρίδος και παρέ-
 στη και πλήθος εκλεκτών τού πολι-
 τικού και διανοουμένου κόσμου
 μας.

Τόν έπιμνημόσυον λόγον εξε-
 φώνησεν έπιανευμένως ο πρόε-
 δρος τού Συλλόγου τών Βορειαθρακω-
 ν, όστις καταθέτων στέφανον
 ειπε μετ' άλλων τά εξής :

«Ο βορειαθρακικός σύλλογος
 καταθέτων τού στέφανου
 τούτου προσέχειται εὐλαβίης και
 αὐτὸς προσκυνητῆς ἵνα ἀποτίῃ τὸν
 ἀφειλόμενον φόρον τιμῆς και θαν-
 μασιου εἰς τὴν μνήμην τῶν πεσόν-
 των ήρώων και μαρτύρων Αγγια-
 λιτῶν, οἵτινες τόσον σθεναρῶς ή-
 νήθησαν νὰ ἀποκώρωσι εἰς μίαν
 βάνανσον βίαν.

»Η χειρονομία τής Αγγιάων
 προσφορθεύσεως ολοκαύτωμα εἰς τὸν
 βωμόν τού εθνεγεστέρου ἀνθρωπι-
 νου ιδεώδους, οἷον ἡ ελευθερία
 τής συνειδήσεως και τής ἀποδια-
 θέσεως και ἀναρχαφάσης δι' ὅφι-
 στοι παραδείγματος αὐτοθυσίας και
 ἀδριουκού φωτεινῆν διά τῶν ἰδι-
 ων τής φλογῶν σελίδα εἰς τὴν ἀ-
 παράμιλλον ἰστορίαν τής Ἑλληνι-
 κῆς φυλῆς, θὰ ἀποτελή πάντοτε τὸ
 εἴλογον και συνειδητὸν σέμνομα
 τού βορειαθρακικού κόσμου.

»Εἰς τὴν ἰστορίαν τῶν λαῶν
 σπανιότατα ἀναφαίνονται πράξεις
 τοσαύτης ἀταραχῆσεως.

»Οἱ Αγγιαλίται ἐν τῇ σθεναρῇ
 ἀμύνη των δὲν ἐξετέλεσαν διπλο-
 ταγμένην τινὰ ἄλλοθεν ὑπηρεσίαν.
 Ὑπῆρσαν ἀπλῶς εἰς τὸ ἐπιταγ-
 μα τῶν ὄντων Ἑλληνικῶν παρα-
 δόσεων, τῶν ἰδίων των παραδόσε-
 ων, τῶν δημιουργημένων εἰς τὰ
 θάθη τῶν Ἑλληνικῶν αἰῶνων διά
 μέσον τῶν ὁποίων ἐροῦθμιζον ἕλας
 των τὰς ώραίας ἐκδηλώσεις. Ὑπῆ-
 ρον εἰς τὸν ἀσκήσαν και ἐπὶ
 τὸν ἐπὶ πλείστον εἰρήνην.

μητον φωνὴν τοῦ ἰδίου των ὀνει-
 φῆτον. Αἱ ἀπειλαί, αἱ ὁποῖαι προη-
 γήθησαν τῆς ὀργανωμένης βίας, ἡ
 τις τόσον ἀπανθρώπως ηἰρηθῆ ἔπ-
 αὐτῶν, εἴθεν αὐτοὺς ἀκλονήτους
 και ἀποφασισμένους, με τὴν ἰδίαν
 καρτερικότητα, ἀλλὰ και τὸ αὐτὸ
 ἀκατάβλητον σθένος, τὸ ὁποῖον ἐχα-
 ρακτήριος τοὺς τριακοσίους τῶν
 Θεμιστολῶν αἱ πράξεις τῶν ὁποι-
 ων, ἀπὸ συγγενικῆν ψυχουόνθεον
 τοὺς ἐπέπνεε και τοὺς συνεκρίνει.

»Ἴδου ἀκριβῶς διατὶ ἦτο ἐπόμε-
 νον εἰς αὐτὴν νὰ πέσῃ, ἀφοῦ ἀπε-
 τέλει διά μέσον τῶν χιλιετηρίδων
 τῶν ἀκρότατον πρὸς θεοῶν σταθ-
 μὸν και ἀφειρησίαν τῆς ελληνικῆς
 ἐκπολιτιστικῆς προσπάθειας. Καὶ
 ἔπεσον ὡς λίπτον οἱ προπορευό-
 μενοι.

»Ο ἰστορικὸς διερευνῶντας παν-
 τοιεῖεις ἀνθρωπίνους ἐκδηλώσεις
 διά νὰ ἀνεύρη και ἐξάξη τὰς ἀνω-
 τέρας ἠθικὰς ἀξίας διά νὰ τὰς
 ἀποδώσῃ πρὸς παραδειγμασιμόν
 εἰς τὰς ἐπερχομένης γενεάς καὶ
 σιαιατῆση εὐλαβῶς πρὸ τῶν περὶ
 λειψῶδους παραδείγματος τῆς Αγγια-
 λιτῶν.

»Ἄλλ' οἱ Αγγιαλίται και σὺν
 πολυθῆμαντες τὴν τῆν των ὀνει-
 φῆτον ἀδελφικῶν βορειαθρακικῶν πε-
 φέντες ὡς ἐκλήθησαν δὲν ἐκάρη-
 σαν νὰ κλέβουν ὡς οἱ παλαιὰ ἰε-
 ραγῆται παρὰ τὸν ποταμὸν Βασι-
 λῶνος. Αἱ δεδοκιμασμένα ἀπει-
 τῶν, αἱ ὁποῖαι ἐμπνέον εἰς αὐτοὺς
 τὸ θάρρος τῆς ζωῆς, κατὰ τὴν σὺν-
 τελουμένην ἤδη ἀνάπτυξιν τῆς πα-
 ραγωγικῆς δρασεως των, ἐν ἐλευ-
 θερᾷ πλέον και σιοργικῇ Πολιτείᾳ
 προσωθῶν αὐτοὺς εἰς τὰ ἐπιπέδα
 ἐκλεκτῶν στοιχείων δημοιοργικῶν
 και χρησίμων εἰς τὸ ἐθνικὸν σῶν-
 λον.

»Η καθιέρωσις ἐτησίον μνημο-
 σῶν, ὡς τὸ σημερινόν, μακρὰν ἀ-
 πέχει ἀπὸ τῆν διάθεσιν των νὰ ἀ-
 ναρτιπύσουν μιση και νὰ ἀναξέουν
 παλαιὰς πληγὰς.

»Η ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μεταπολε-
 μικῆς νοοτροπίας συντελουμένη κα-
 τὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον χρόνον
 ζῦμοσις ὑπὲρ μᾶς βαλκανικῆς συ-
 νεννηήσεως ἐφοῖσκει πρώτους δια-
 σῶσις τοὺς βορειαθρακικὰς ἀφοῦ αὐ-
 τοὶ ἀπέτελεσαν τὸ ἀντικείμενον ἀν-
 χῶν και κοπαδικωθέντων ἤδη πει-
 ραμασιωμῶν και ἀφοῦ αὐτοὶ δικαι-
 οῦνται ἐγκύρωσ νὰ εἰπον διι ἡ
 βία δὲν εἶνε τὸ μέσον δι' οὗ ἐξα-
 σφαλίζονται τὰ ἀγαθὰ και ἡ εθιμε-
 ρία τῶν λαῶν, ἀλλὰ μόνον ἡ εὐλι-
 κρητῆς συνεργασία αὐτῶν ἐν πνεύ-
 ματι ἀδελφικῆς ἀλληλεγγύης ἐν-
 τὸς ἐπὶ πλείστον εἰρήνην.

Αγγία
 1930
 25

ΑΘΗΝΩΝ

Δήμαρχος Αγχιάλας.
αὐτῆς

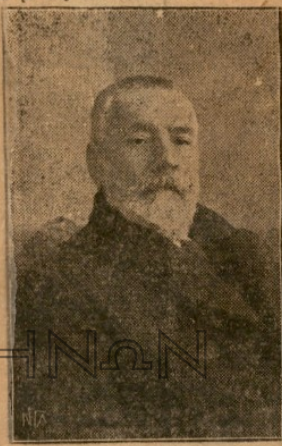
ΤΟ ΧΘΕΡΙΝΟΝ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ

"Εξία"
1930
Αυγ. 25.

Τὸ χθερινὸν μνημόσυνον εἰς τὸν
Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύ-
του) ὑπὸ τῶν ἡρωϊκῶς ἀγωνισθέν-
των καὶ περὸντων κατὰ τὴν κατα-
στροφὴν τῆς Ἀγχιάλου (1906) εἰς τὸ
προσκληθεῖσα παρόση ἢ Κυβέρνη-
σις διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ.
Σπυρίδη, ἢ Βουλῆ διὰ τοῦ ἀντιπρο-
έδρου αὐτῆς κ. Ἀργυροπούλου, ἢ
Ἀκαδημία διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς
κ. Χαλκίτου, Δήμαρχος κ. Μερκού-
ρη, ἢ ἐπίσημοι, ἐτελέσθη
ἐπισημῶς ἑνώσεως τῶν
ἀγχιλιτῶν, ἐνεργούσης
τῶν Κοινοτήτων
Ἀγχιάλου Μακεδονίας
ἐν Ἀγχαίς, Ἀγχαί-
ων καὶ ἄλλων ἀγχι-
λιτῶν.
Τὸ μνημόσυνον δέχων
ἐπισημῶς αὐγκινητικώτατον λόγον
ὁ ἀρχιερατικὸς τῆς ἑνώσεως
Ἀγχιλιτῶν, ἐξέτασε τὴν ἀνδρείαν
καὶ τὴν αὐτοθυσίαν τῶν Ἀγχιλι-
τῶν, οὗς παρωμοίωσε πρὸς τοὺς 300
τοῦ Λεωνίδα.

Τὸ μνημόσυνον
τῶν Ἀγχιλιτῶν

Ἡ ἑνώσις τῶν Ἀγχιλιτῶν τε-
λεῖ σήμερον καὶ περί ὥραν 10ην
π. μ. εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γε-

Κωνστᾶκης Σταυρίδης, ὁ δή-
μαρχος τῆς Ἀγχιάλου κατὰ
τὴν καταστροφὴν

ωργίου, Καρύτου, ἀρχιερατικὸν
μνημόσυνον, εἰς τὸ ὅποιον παρα-
κληθεῖσαι θέλουσι μετὰ τῆς ἢ κυ-
βέρνησις, ἢ Βουλῆ, ἢ Γερουσίας,
τὸ πανεπιστήμιον, ἢ ἀκαδημία, ἢ
ἐπιτροπὴ τῆς ἑκατονταετηρίδος
καὶ πλείοστα προσφυγικὰ σωματεία
καὶ ἐνώσεις.

Ἐξέτασε
1930
Αυγ. 25.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ